

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΕΙΚΩΝ Α'

Ὁ κ. Φιλήμων, ὁ κ. Σούλης καὶ ὁ Ἀρχιραβδίνος τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος περιτρέχουσι τὰ ὄρη τῆς Ἀττικῆς, παρακολουθοῦμενοι ὑπὸ στίφους ἐργατῶν φερόντων πύλα καὶ σκαπάνας.

ΦΙΛ. (πρὸς τὸν ἀρχιραβδινόν). Γνωρίζετε τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον εἰς προσεκάλεσα, κύριε συναδέλφε. Ἡ λειψυδρία μαστίζει τὴν πόλιν μας. Ὁ κύριος Σούλης κατάρθωσε δι' ἀξιοπαλίων ὑπολογισμῶν, μεθόδων, σωλῆνων καὶ ἡμερομισθίων νὰ μεταφέρῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐδῶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βράχους· τῶρα πρόκειται ἐξ αὐτῶν τῶν βράχων νὰ ἀντλήσωμεν ὕδωρ καὶ νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς τὴν πόλιν. Ὡς λειτουργὸς τοῦ Ἰεχωβά, δύνασθε νὰ μὲς βοηθήσετε, ὅπως συντελεσθῇ πάλιν ἐκ νέου τὸ θαῦμα τοῦ Μωϋσέως;

Ὁ (Ἀρχιραβδίνος εἶπάει τὸ εβραϊκὸν κείμενον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἀρχίζει νὰ ἀναγινώσκη. Ὁ κ. Σούλης χαράσσει καθβαλιστικὰ σημεῖα καὶ γεωμετρικὰ σχήματα εἰς τὸ σημειωματάριόν του· ὁ κ. Φιλήμων ὑπὸ καύσωνα 36 βαθμῶν Ρεωμέρου συντάσσει ἐν ἄρθρον διὰ τὸν «Αἰῶνα» (τῆς δημοτικῆς περιόδου). Οἱ ἐργάται ἀρχίζουν διὰ δυναμιτιδος τὸν ἐκτραχισμὸν τοῦ μέρους πρὸς εὐρασίαν τοῦ ὕδατος. Εἰς ἐκ τῶν ἐκσπενδονισθέντων λίθων εὑρίσκει εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν κ. Σούλην καὶ τὸν κ. Φιλήμονα, οἵτινες πίπτουσι χαμαὶ ἐκφέροντες κραυγὴν πόνου.

ΑΡΧΙΡΡΑΒ. (Τρέχων καὶ ἐξετάζων τὸ ὑγρὸν, τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τῆς κεφαλῆς τῶν τραυματιῶν). Μέγας ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ! νομίζω ὅτι τὸ θαῦμα ἐξετετέλεσθη!

ΕΙΚΩΝ Β'

Παρά τινα δημόσιον κρήνην. Ἡ κυρὰ Γιάνναϊνα, ἡ κυρὰ Νικόλαινα ἢ Ἀννέζω καὶ κλήθος ἄλλων γυναικῶν περιμένουσι μὲ τὰς ὄβριαι τῶν καὶ συνδιαλέγονται.

ΓΙΑΝ. . . . Ἔτσι πού λές, κυρὰ Νικόλαινα, ὄλη τὴν νύκτα τὴν ἐπεράσαμε στὸ πόδι. . . Δράμι νερὸ πουθενά! . . . Ἐπῆγα νὰ λιποθυμῶ ἀπὸ τὴ σκιάσι μου. . . ἀλλὰ ἔλα πού ἐσυλλογίζομαι πῶς δὲν θὰ εὐρισκότουνε ἓνα ποτήρι νερὸ γιὰ νὰ συνέλθω, κ' ἔτσι ἐκρατήθηκα.

ΝΙΚΟΛ. Ἀμ ἐγὼ δὲν ξευρεῖς τί τραβῶ! . . . Ἄλλη φορὰ ὁ ἄνδρας μου ἔβαζε κάπου κάπου καὶ νερὸ στὸ κρατὶ του. Τώρα πού νερὸ! . . . κ' ἔτσι μού ἔρχεται κάθε βράδου μεθυσμένος.

ΑΝΝΕΖΩ. Τί μὲς ἔκαμαν οἱ μαγκούφηδες! . . .

(Ἐν τῷ μεταῦ τὸ ὕδωρ ἀρχίζει νὰ ρέῃ ἐκ τῆς κρήνης αἱ γυναῖκες συνωδοῦνται· μὲ τὰς ὄβριαι τῶν παρὰ τὸ στόμιον καὶ ἀγωνίζονται ποῖα νὰ προωποῦν. Ἐπακολουθοῦσιν ὄβριαι, διαπληκτισμοὶ μεταῦ τῶν καὶ εἰς τὸ τέλος γενικὸν ἐυλοκόπημα καὶ θραύσις τῶν ὄβριων.)

ΕΙΚΩΝ Γ'

Συνάθροισις πυκνὴ παρατηρεῖται ἔξωθεν τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου. Ζωηραὶ συνομιλίαι συνάπτονται καὶ εἰς ὧν τὰ πρόσωπα εἶνε ἐξωγραφμῆν ἢ προσδοκία.

Εἰς ΔΙΑΒΑΤΗΣ (ἀποτεινόμενος πρὸς ἓνα φοιτητὴν). Τί τρέχει, παρακαλῶ;

ΦΟΙΤΗΤΗΣ. Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀρεταῖος θὰ κάμη ἐγχειρήσιν εἰς ἓνα ὑδρωπικόν.

Ὁ ΔΙΑΒΑΤΗΣ. Καὶ εἶνε τόσοσπάνιον αὐτὸ τὸ πράγμα; . . . ΦΟΙΤΗΤΗΣ. Σπάνιον; . . . ἀκούς ἐκεῖ! . . . ὕστερα ἀπὸ τόσοσπ λειψυδρίαν! . . .

ΕΙΚΩΝ Δ'

Ὅλοι οἱ κύνες τῶν Ἀθηναίων συνέρχονται εἰς συζυγητήριον καὶ μετὰ θορόβου πολλοῦ καὶ ὀλακῶν μεταβαίνουσιν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ ἀπαιτοῦσι νὰ ὑποβάλλουσι τὰ παράπονά των. Ἀκούσαντες τὸν θόρον ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῶν ἐπιφανῶν ρητόρων τοῦ κόμματός του νομίζουσιν, ὅτι πρόκειται περὶ ὀχλαγωγίας διὰ νὰ πέσῃ ἡ κυβέρνησις.

ΔΗΜΗ. Τί ζητεῖτε, ἀγαπητοὶ συμπολίται;

ΛΟΥΚΟΥΜΗΣ (λαμβάνων τὸν λόγον ἐξ ὀνόματος τῶν συντρόφων του.) Ἐπειδὴ τὸ Κοινοβούλιον εἰς τὰς συζητήσεις του ἤρχισε νὰ κάμη λόγον περὶ ἡμῶν, ἤλθομεν ἐδῶ νὰ ζητήσωμεν δικαιοσύνην. Ἡ ἀστυνομία μὲς καταδιώκει ἀνηλεῶς καὶ ὁ κυνοκτόνος καθ' ἐκάστην καὶ ἡ φλόγα ἐξολοθρεύουσι τὸ γένος μας. Καὶ διατὶ τοῦτο; Διότι φοβοῦνται αἱ ἀρχαὶ μήπως λησασθώμεν. Ἄλλ' ἂν φοβοῦνται τόσοσπ τὴν λύσαν μας, διατὶ δὲν φροντίζουν νὰ ὑπάρχη ἀρκετὸν νερόν εἰς τὴν πόλιν;

ΔΗΜΗ. Τὸ σύστημα τοῦ κυνοκτόνου καὶ τῆς φλόγας εἶνε ἀληθῶς ἀπάνθρωπον· εἰς ὑπόσχομαι, ὅτι θέλω διαμαρτυρηθῆ ἐντόνως κατὰ τῆς τοιαύτης ἀστυνομικῆς ὑπερβασίας.

ΛΕΒΙΑΝΗΣ. Ὁρεῖλω καὶ ἐγὼ νὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις. Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον διὰ τὴν πόλιν ἀληθῶς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἄκρα περίσκεψις. Ὁ Τρικοῦπης ὡς γνωρίζετε, ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῆ ὡς τύραννος καὶ ἂν φέρῃ τόσοσπ νερόν εἰς τὴν πόλιν μας τότε ἀφεύκτως θὰ καταστῆ ὁ Νέρον τῆς Ἑλλάδος.

(Κύνες τινεὶ ἀνακατήσαντες θέλουσι νὰ ἐφορμηθῶσι κατὰ τοῦ ρήτορος, ἀλλ' ὁ Λουκούμης τοὺς ἀνακατίζει.)

ΛΟΥΚ. Ὅχι, ἀδελφοί, μὴ δώσῃτε θεῖγματα ἀπειθείας. Συλλογίσθητε ὅτι ἡ νόσος, ἣτις ἀπειλεῖ ἡμᾶς εἶνε φόβος μήπως ἔχει ἔλθει πρὸ πολλοῦ ἐδῶ μέσα καὶ αἱ συνέπειαι τῆς συμπολιτικῆς ἡμπορεῖ νὰ ἀποβῶσιν ὀλέθρια εἰς ἡμᾶς.

(Οἱ κύνες ὑπακούουσι καὶ ἀπέρχονται θρούμνοισι.)

ΕΙΚΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

(Μετὰ δέκα ἔτη).

Τὰ ὕδατα τῆς Στυμφαλίας χύνονται ἀκατάσχετα εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ θὰ κατέπνιγον τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοίκους, ἂν δὲν ἔσταματα ἡ ροὴ ἐκ τυχαίου ἐμποδίου εἰς τοὺς σωλῆνας. Γενομένης ἐρεύνης ἀνακαλύπτεται, ὅτι τὸ ἐμπόδιον συνίστατο εἰς ἓν παλαιὸν ὕψηλόν καπέλλον τοῦ κ. Κούστα καὶ εἰς μερικὰ τετραδία θεμάτων ρητορικῆς τοῦ κ. Πετρίδου.

Ἡ πόλις ἔχει μεταβληθῆ ἐξ ὀλοκλήρου. Οὐδαμοῦ παρατηρεῖται πλέον ξηρασία. Ἐγένοντο ἀνθηρὰ ἢ κατὰστασις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ αὐτὸ τὸ ὕψος τοῦ κ. Φιλήμονος. Βλάστησις ἀμυγιά φαίνεται πανταχοῦ καὶ ὑπ' αὐτὰ τὰ ἐδώλια τῶν βουλευτῶν ἀνεφύσαν γρασίδιον καὶ ἀμυγνίται. Οὐδαμοῦ πλέον δυσωδία. Τὸ γνωστὸν παρὰ τὸ βουλευτήριον καταφύγιον ἐγένετο μυρσφεῖον. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἔχουν τὸν στόμαχον ἐξογκωμένον ἐκ τῆς πολυπο-

σίας. Εἰς τὰ καφενεῖα, ὅστις ζητεῖ νερόν, τοῦ φέρουν ἓνα κάδον. Εἰς τὴν Βουλῆν, πρὸ τοῦ βήματος, ἀντὶ τοῦ συνήθους ποτηρίου, τοποθετεῖται πῖθος πλήρης ὕδατος.

Ὅλοι αἱ ὄδοι ἔχουν μεταβληθῆ εἰς διώρυγας ἕνεκα τοῦ καταβρέγματος. Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος οἱ κυνηγοὶ θηρεύουσι πάππιας καὶ ἄλλα ἐνυδρὰ πτηνά.

Ἐμφανίζεται διαπλέον μεγαλοπροεπῶς ἐπὶ γόνδολας τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου ὁ κ. Στέφανος Σένος παρακολουθούμενος ἀπὸ πέντε χιλιάδες νόθα τέκνα.

ὑπερζυγία